

.týždeň 2014

• Juraj Malíček: Prostredný Hobit (1, 54–55)

- Smutným faktom našej prítomnosti – je, že práce, ktorá jednoducho musí byť vykonaná, aby sme mali čo jesť, čo piť, čo si obliekať, aby sme jednoducho fyzicky relatívne pohodlne prežívali, tejto práce, takejto práce, je zúfalo málo a väčšinu z nej už aj tak robia stroje alebo proletariát v Číne. My ostatní potom vlastne nemáme čo robiť. Iste, máme prácu, zamestnanie, stres, poslanie, permanentný zhon z toho, že nestíhame, ale iba dovtedy, kým si nepripustíme, že väčšina z nás robí niečo, čo síce môže byť urobené, a je fajn, ak je to urobené, ale nemusí to byť urobené. Teda musí, aby nás ktosi mal za čo platiť, ale nemusí tak naozaj.

• Bruce Springsteen: Na ničom sa nezhodneme (3, 45–47)

- (...) Otvorte uši a otvorte srdcia. Neberte sa príliš vážne, a zároveň sa berte smrteľne vážne. Neobávajte sa. A zároveň sa obávajte. Majte železné sebavedomie, ale zároveň si zachovajte pochybnosti, lebo len tie vás udržia v bdlosti a ostražitosti. Verte, že ste najväčší frajeri v tomto meste a že pre mnohých ste zároveň na hovno.

Keď tomu uveríte, nestratíte poctivý prístup. Buďte pripravení udržať v sebe nažive dve úplne protichodné predstavy, v hlave aj v srdci. Ak vás to neprivedie do šialenstva, tak vás to posilní. (...)

• Juraj Kušnierik: Odkrývanie písma (3, 52–54)

• Julo Nagy

- Výber písma u mňa určuje typ a charakter projektu, grafická náročnosť textu, projektom vyžadovaná miera funkčnosti, čitateľnosti, ale hlavne charakter a výraz písma. Väčšinou začínam spontánne tým charakterom, či je v súlade s charakterom daného projektu. Nakoniec rozhoduje aj cena, niekedy aj čas. Niekedy sa mi písmo páči tak veľmi, že ono samotné určí charakter projektu.

• Róbert Csere

- Písmo vyberám vždy podľa toho, aké posolstvo má zastupovať. Napríklad hodnotná kniha má vyžarovať niečo iné ako reklama. Stačí sa dobre trafiť, a o ostatné sa postarajú už tie písmenká. Ony sú také mravce, usilovné a spoľahlivé. V detstve som často skúmal zblízka mraveniská. Každé bolo iné, takisto ako každý font je iný. Mraveniská tých väčších červených mravcov vás vedeli aj vystrašiť, naopak, bydliská tých malých čiernych mravčiek boli milé a prítulné. A takisto je to aj s fontmi. Ale aj tieto mraveniská bývajú často oblieate horúcou vodou.

(...)

• Marián Fecko: Padanie mačky a matematická fyzika (4, 44–45)

- Poznávanie má jednu zvláštnu črtu. Kým vieme málo, nové veci nás neprekvapujú. Zaradíme ich do kratučkého zoznamu poznaného a ide sa ďalej. Keď sa zoznam predlžuje, dochádza k novému javu – nové veci môžu neseďieť s doterajšími.
- Poznávanie má ešte jednu zvláštnu črtu. Keď nám niečo nehrá a začneme o tom rozmýšľať, často sa to skončí tak, že si lepšie upraceme zoznam poznaného, čiže hlbším poznaním.

• Mirka Gúčíková: Buďte vďační vo februári! (5, 64)

• Majster Eckhart

- Ak jediná modlitba, ktorú si v živote povedal, bola „ďakujem“, úplne to stačí.

• Milan Kňažko: Chcem prebudiť Slovensko (rozhovor Štefana Hríba, 7, 18–22)

- **Kňazkov učiteľ**

- (...) Ani štyristo mudrcov nedokáže odpovedať na otázku, ktorú položí jeden hlupák.

- **Roman Joch: Zao Ce-tung v českej vláde (7, 51)**

- Genderová ideológia je nezmyselný konštrukt, ktorý vychádza z mylných premís a vyvodzuje z nich falošné závery. Tvrdí, že medzi mužmi a ženami nie sú podstatné, prirodzené rozdiely. V skutočnosti medzi nimi podstatné rozdiely sú, muži a ženy sú si rovní v dôstojnosti, ale nie sú identickí. Ideálne sa dopĺňajú, teda existujú typicky mužské a typicky ženské roly.

Genderová ideológia tvrdí, že ak na nejakej spoločenskej pozícii nie je rovné zastúpenie žien a mužov, je to diskriminácia. Pritom často je to dôsledok slobodných preferencií a volieb mužov a žien. Požaduje tiež politické príkazy a zákazy, ktoré majú ľuďom nadekrétovať, aké roly majú vo svojich rodinách zastávať. Pritom najlepšie je nechať to na ich slobodu, na dohodu žien a mužov.

- **Alexander Tomský: Z mého druhého života (10, 45–47)**

- Každý človek dostane do vínku geny po rodičoch, výchovu, svoju zem a jej úděl. Ale musí pozorne a pokorně naslouchat vnitřnímu hlasu Prozřetelnosti, aby nic nepromarnil nebo nechtěl víc, než na co má.
- Anglický pedagogický establishment (...) podléhal podivné ideologii – vyučování hrou – vyučování mělo být zábavné a škola se měla stát zaopatřovacím ústavem, prvořadým cílem měla být sociální inkluзивita čili úkol likvidovat třídní systém. Po česku glajchšaltovat. Rušila se výběrová státní gymnázia a ta nevýběrová, která je v akademickém úsilí napodobovala, také polevila. Jakmile ovšem cílem přestala být meta nejvyššího vzdělání, byť za cenu přirozeně nerovných výsledků, bylo po zábavě, zhroutila se i školní disciplína. Nastal zmatek, šikana, vláda žákovských tlup, ti horší omezovali ty lepší.

- **Dorota Sadovská: Ako môže ryba závidieť jeleňovi? (11, 63)**

- (...) Závisť pochádza z divného omylu, že všetci štartujeme z rovnakej čiary, za rovnakých okolností. Podľa môjho pozorovania nám skoro všetko bolo nadelené silno asymetricky. A nebo vzniká tam, kde sa ľudia delia a zdieľajú si navzájom rozličné hodnoty.

- **Tomáš Janovic: Slovenčina je presná (.smutná anekdota tomáša janovica, 12, 13)**

- Nelez do riti, oserú ňu.

- **Tomáš Janovic: Slovenčina je presná (.smutná anekdota tomáša janovica, 13, 7)**

- No dovoľte! Keby ste nám nedovolili, my by sme si nedovolili!

- **Roger Scruton: Veľký podvod na kultúre (13, 45–48)**

- Originalita si vyžaduje učenosť, pracovitosť, majstrovské zvládanie materiálu a techniky, ale predovšetkým kultivovanú senzibilitu a otvorenosť pre skúsenosť, za ktorú sa platí utrpením a samotou.

- **Mirka Gúčiková: Upokojte sa, prosím! (14, 61–62)**

- ?

- (...) Ak chcete zistiť pravú tvár človeka, nechajte ho pracovať s pomalým internetom.

- **grécky filozof Epiktétos**

- Aj keď si nemôžeme vybrať, čo sa nám stane, môžeme si vybrať, ako na to zareagujeme.

- **Richard Krivda: Dobre si rozmysli, do čoho sa pustiš (15, 65)**

- **Elo Havetta**

- (...) Dobre si rozmysli, do čoho sa pustiš, ak zoberieš vec, ktorá bude zlá a nebude ňu baviť, nemôžeš potom odovzdať, čo v sebe máš.

- **Lukáš Krivošík: (16, 26)**
 - Aj nacisti a komunisti boli, samozrejme, za slobodu prejavu, pokiaľ sa používala na hlásanie s nimi súhlasných názorov. Lenže úcta voči slobode slova sa odvíja od ochoty rešpektovať práve názory, s ktorými človek nesúhlasí.
- **Anna Polcková: Nie som ticho (16, 65)**
 - (...) Človeku sa treba prihovoriť tak, aby tomu rozumel, dať si záležať na spôsobe, akým to bude môcť prijať a nebude sa cítiť ohrozený a prevalcovaný.
- **Juraj Kušnierik: Duša Dušana Duška (17, 44–45)**
 - **Dušan Dušek**
 - Z milovania milovanie zmilovanie.
- **Peter Zajac (.dva pohľady, 17, 50)**
 - **Victor Klemperer**
 - (...) Všetko, čo sa neskôr objavilo v myslení a v činoch, bolo najskôr v jazyku.
- **Mirka Gúčíková: Priateľstvo podľa Macka Pu (18, 61–62)**
 - **spisovateľka Karen Karbo**
 - Myslíme si, že si nevyberáme priateľov podľa toho, akí sú to ľudia, ale v skutočnosti je pre nás dôležitejšie, aký máme s nimi pocit zo seba samých.
- **Mojmír Hampl: Pravidla politiky v časech krize (19, 7)**
 - Lidé berou vždy hůř, když jim berete to, co už mají, než když je připravujete o to, co by teprve mohli mít. Snazší je přijmout nižší růst mezd či nižší valorizaci důchodů příštích pět let než snížit o jakoukoli sumu plat či důchod vyplácený dnes. A to přesto, že celkové hospodářské dopady obou řešení mohou být stejné. Politicky stejné nejsou.
- **Lukáš Krivošík: Imperiální ekonóm (19, 26–27)**
 - Dnes sa považuje za samozrejmé hľadiť na vzdelanie aj ako na investíciu do života. No nebolo to tak vždy. „Ľudský kapitál je dnes natoľko nesporný pojem, že môže byť ťažké uvedomiť si nepriateľstvo, s ktorým sa v 50. a 60. rokoch prístup používajúci tento výraz stretával.“, píše [ekonóm Gary] Becker vo svojej knihe *Teória preferencií*, ktorá vyšla v 90. rokoch. „Samotný pojem ľudského kapitálu bol považovaný za ponížujúci, pretože zachádzal s ľuďmi ako so strojmi. Prístupovať k školskému vzdelaniu ako k investícii, a nie ako ku kultúrnej skúsenosti bolo považované za bezcitné a krajne obmedzené.“.
 - No diskusia o ľudskom kapitále napokon neviedla k odľudšteniu pracovníkov, skôr naopak. Podnikatelia i manažéri začali zamestnancov viac vnímať ako cenné a prínosné aktívum – nie iba ako pasívum, ktoré z firmy vyťahuje peniaze prostredníctvom výplat.
 - Módne dobové teórie o tom, že kriminálnici sú prosto len duševne narušení alebo predstavujú obeť „neľudskej kapitalistickej spoločnosti“, Becker odmietal. Tvrdil, že páchatelia trestných činov sú vo svojom nečistom konaní rovnako racionálni ako všetci ostatní. V už spomenutej knihe *Teória preferencií* píše: „Z racionality vyplýva, že sa z niektorých jednotlivcov stávajú zločinci kvôli finančnej odmene zo spáchaného trestného činu v porovnaní s legálnou činnosťou, pričom berú do úvahy pravdepodobnosť odhalenia i usvedčenia a závažnosť potrestania.“. Prirodzene, Becker na inom mieste dodáva, že úžitok z prestúpenia pravidiel nemusí byť len finančný. Niektorí môžu byť motivovaní pomstou, iní zase sexuálnym uspokojením, napríklad pri znásilnení, a podobne. Toto je dôležitý kľúč k pochopeniu Beckerovho prístupu k analýze akejkoľvek spoločenskej oblasti. Keď totiž tvrdí, že ľudia sú racionálne bytosti, ktoré maximalizujú svoj úžitok, netreba si pod úžitkom predstavovať len peniaze. Pokojne môže ísť aj o iné ciele, dokonca vrátane sebaobetovania či altruizmu.

V každom prípade, cesta k zredukovaní kriminality podľa Beckera vedie najmä cez zvýšenie pravdepodobnosti, že sa na zločin príde či cez prísnejšie tresty. Inak povedané, ide o to, aby sa človeku zločin neoplatil.

•

• **Mary Eberstadtová: Sorokinov zákon (20, 49–51)**

- Existuje (...) dôvod, prečo by sme ešte nemali písať kresťanstvu a tradičnej rodine nekrológ: demografia. Nezávisle od seba preukázali Phillip Longman a Eric Kaufmann a súčasne Jonathan Last vo svojej strhujúcej knihe *What to Expect When No One's Expecting*, veriaci ľudia majú deti a neveriaci nemajú. Lepšie povedané, čím aktívnejší sú ľudia veriaci, tým viac detí majú. Tento prostý fakt, ako sa zhodujú tí, ktorí sledujú štatistické čísla, privedie západné populácie k náboženskej viere. Sociológ Rodney Stark tvrdí, že kresťanstvo vyrástlo z malej sekty do svetového náboženstva práve preto, že si cirkev vážila manželstvo, zakazovala zabíjanie novorodencov a potraty a vôbec, že pozornosť, ktorú venovala rodine, prispela k demografickému zvýhodneniu veriacich. A tieto predpoklady stále trvajú.

• **Juraj Šalapa: Amazon začal predávať umenie (21, 29)**

- Boli to impresionisti v 19. storočí, kto navždy preťal vzťah medzi umením a remeslom. Hodnota umenia odvtedy nie je určená jeho krásou alebo tým, aké náročné je vytvoriť ho. Impresionisti museli vytvoriť novú úlohu pre umenie vo svete, kde nový vynález fotografie dokázal zachytiť realitu omnoho rýchlejšie a dôveryhodnejšie. Ich maľby preto začali zachytávať pocity a subjektívne vnemy umelca ako človeka. Bolo to odvrátenie sa od renesančnej tradície maľby, ktorej snahou bolo vytvoriť niečo krásne a viero- hodné.

• **Theodore Dalrymple: Pikettyho záhrada závidi (21, 58)**

- (...) Človek nemusí zjesť celú libru masla, aby zistil, že je pokazený.

• **Yoani Sánchezová: Splnený sen (22, 51)**

- Nepamätám si už názov toho filmu, ani meno režiséra, dokonca ani to som ho videla v kine, alebo v televízii. Ale nikdy nezabudnem na scénu, keď si filmová postava vyzliekala kabát a po dávala ho svojmu priateľovi. Ten sa mu priznal, že už dlho túži po takej modernej koženej bunde. „Tu máš a snívaj o niečom väčšom.“, odsekol a podal mu objekt jeho túžob.

• **Yoani Sánchezová: Lepšie nahí ako... (22, 51)**

- Autoritatívny režim znáša nahotu zle. Pripadá im nečistá, ponižujúca, aj keď v skutočnosti je to prirodzený a prvotný stav ľudskej bytosti. Totalitári sú prudérni, úzkoprsí a hanbliví. Každé libertínske gesto ich straší a príliš veľa odhalenej kože považujú za gesto vzdoru. Myslia si to, pretože v skutočnosti ľudské telo vnímajú ako niečo nečisté a obscénne. Preto je aj vyzliekanie protivníkov jednou z obľúbených represívnych praktík. Sú presvedčení, že vyzlečením degradujú bytosť na obyčajné zviera. Preto aj opozíciu prirovnávajú k červom, parazitom a švábom.

• **Juraj Kušnierik, Eva Čobejová: Hriech v divadle (24, 13–19)**

• **režisér Lukáš Brutovský**

- Vďaka štúdiu literatúry som objavil jednu zaujímavú vec. Mnohí neveriaci ľudia si Desatoro vysvetľujú ako kódex nejakých zákazov a príkazov, ktoré sú pochopiteľné pre spoločnosť a ku ktorým sa len neskôr pridalo niečo náboženské. Ale ja som (...) zistil, že v origináli Biblia nepoužíva infinitív. Nie sú to teda hrozby, ale skôr ide o zmluvu s Bohom. Ak ma budeš akceptovať ako svojho jediného Boha, tak sa dostaneš do sveta, v ktorom nebudeš musieť smilniť, vraždiť či kraďnúť. Teda nie nejaké rozkazy z nebies, ale skôr zmluva. Dá sa s tým vyrovnáť aj takto, nielen z náboženského či právneho hľadiska.

• **brat Filip**

- Desatoro je fundamentálny základ. Sú to mantinely, ktoré ohraničujú ľadovú plochu a ktoré ňu nemajú pustiť za ňu. (...) Ty musíš na tej ľadovej ploche ešte ukázať aj hru.

- **Daniel Majling: Ako v SND vznikalo Desatoro (24, 16)**

- O (...) [modernej vede] si myslíme, že voči náboženstvu stojí v opozícii a podkopáva ho. Ak hľadáme jej korene, robíme to skôr v starom Grécku. Pravdou však je, že monoteizmus silno ovplyvnil to, o čo vo vede ide. V monoteizme hviezdy, slnko, Mesiak, stromy, zvieratá prestali byť uctievané ako božstvá a boli „degradované“ na stvorenstvo. A práve ono hovorí o neviditeľnom Bohu, ktorý mu dáva poriadok. Hľadanie teórie všetkého si v kultúre, ktorá vychádza z polyteizmu, vieme predstaviť len sotva.

- Všetky politické obete zomreli legálne.

- (.oplatí sa, 24, 60)

- **Tomáš Janovic: Jajkele sa rozpráva s Bohom**

- Láska je tvorba. Nenávisť iba remeslo.

- **Peter Zajac (.dva pohľady, 25, 48)**

- Peniaze. My Slováci máme k nim čudný vzťah. Závidíme ich a ostentatívne nimi pohrdame, sme sporiví, ale radi vyhadzujeme, sťažujeme sa, ale vieme vyžiť – a my intelektuáli sa tvárime, že nemáme s peniazmi nič spoločné, a o to lacnejšie predávame svoje myšlienky. Naš vzťah k peniazom je historicky poznačený tým, že bohatí boli v našich očiach vždy tí druhí – Nemci, Maďari, Židia. Slováci boli len snaživí. V luxuse sme to dotiahli po halušky, ktoré si sváko Fábry nechal poslať lietadlom do Ríma, a pri tom aj zostalo. Ale naša historická skúsenosť nám hovorí najmä to, že majetok ustavične menil svojho pána. Legionárskymi trafikami, arizáciou, znárodnením, privatizáciou. Bolo toho na jedno storočie priveľa. Nemali sme šťastie: nikdy sme nenadobudli k peniazom normálny vzťah, nechápali sme ich ako nástroj živobytia. A keďže sme rovnostári, nikdy v dejinách sme neuverili, že ľudia majú rozdielne schopnosti, a preto im patrí odlišné ohodnotenie. Pričasto sme videli, že najviac peňazí mali najväčší chrapúni, a nie tí, čo si to zaslúžili.

- **Etgar Keret: Humor je zbraňou albších (26, 59, rozhovor Juraja Kušnierika)**

- Myslím si, že židovský humor vznikol v diaspóre preto, lebo Židia boli vždy menšinou. Humor je totiž vždy zbraňou slabších. Silní ho nepotrebujú. Keď si silný, meníš skutočnosť okolo seba. Keď si na to príliš slabý, robíš si z toho vtipy. Je to najlepší spôsob, ako si uľaviť a pritom si udržať vedomie vlastnej dôstojnosti.

- **Jaroslav Daniška: Centrum našich dejín (26, 47–49)**

- **Paul Johnson**

- Ľudí nezaujímajú dejiny, ľudí zaujímajú príbehy.

- **Pišta Vandal: .lotroviny Pištu Vandala (27, 60)**

- Najväčšia ozvena je v najprázdnejších hlavách.

- **Natália Pišútová: .oplatí sa (28, 68)**

- **židovské príslovie**

- Polovica pravdy – celé klamstvo.

- **Andrej Bán: Neviditeľné deti (30, 26–29)**

- (...) Každá spoločnosť je vyspelá do tej miery, do akej sa dokáže postarať o svojich najslabších a najzraniteľnejších.

- **Alexander Tomský: Kde vzdělání přestalo být smyslem školy (31, 54)**

- Vznikla nová pedagogika a noví experti, kteří měli za úkol prosadit vizi egalitářské výchovy, školu jako místo, kde místo reprodukce znalostí se budou bez konkurence a bez známek vychovávat děti k vědomí vlastní důležitosti, vlastního já a sociální rovnosti. Učení mělo vycházet ze hry a kreativity žáka, z jeho vlastní zkušenosti, důraz byl na aktivitu a zapojení do kolektivu, memorování faktů a historických dat

bylo odloženo na smetiště dějin. Profesori pedagogiky začali prosazovat novou vizi učitele jako zástupného otce či matky, z důrazu na předmět výuky se mělo přejít na důraz individuální důstojnosti dítěte, na úkor autority předmětu a potažmo i učitele, který něco zná. Mělo se vycházet z potřeb žáka a jeho možností (child centred education).

- (...) Bez nabífených faktů chybí materiál k myšlení (o násobilce nemluvě) a nahrávat individuálnímu sebevědomí bez důrazu na píli a výkon ke vzdělání nevede.
- **Alexander Duleba: .sedem cností a nerestí (32, 63)**
 - Keď učím, tak sa naučím viac aj sám. Keď nasávam informácie z rôznych zdrojov, vtedy sa to len niekde ukladá. Až keď o tom začnem rozprávať, napadajú mi súvislosti, ktoré by mi inak vôbec nezišli na um. To je na učení zaujímavé.
- **Peter Zajac: .dva pohľady (33, 50)**
 - **Tomáš Janovic**
 - Internet nemení našu povahu, len ju urýchľuje.
- **Roman Joch: Čaká nás viac vojen (33, 53)**
 - Aby bol mier, musia po ňom túžiť všetci ľudia. Aby bola vojna, stačí, aby si ju prial agresor.
 - Kedy sa z potenciálneho agresora stane reálny? Kedy sa rozhodne pre vojnu? Vtedy, ak je presvedčený, že cena za agresiu bude pre neho prijateľná, že sa mu vyplatí. A kedy k nej, naopak, nesiahne? Ak je presvedčený, že za agresiu zaplatí obrovskú cenu, napríklad zničením svojej krajiny a smrťou svojej rodiny. A ako ho o tom možno presvedčiť? Ideálne vlastným odstrašujúcim ozbrojeným potenciálom. Hlavným účelom armád a zbraní teda nie je vedenie vojny, ale jej odstránenie. Vojna sa začína, až keď zlyhá odstrašenie.
 - **rímske príslovie**
 - Ak chceš mier, pripravuj sa na vojnu.
- **Elena Akácsová: Nezniesiteľná ľahkosť varenia (33, 61–62)**
 - Pri učení sú dôležité malé víťazstvá, hneď na úvod vidieť výsledky.
- **Maryam Mirzachani (34, 8)**
 - Krása matematiky sa ukáže len tým, ktorí sú trpezliví.
- **Juraj Kušnierik: Extrémna hudba (34, 50–55)**
 - Slová sú (...) vždy dôležité a metafory môžu byť zákerné: občas ich totiž niekto pochopí doslovne a vezme vážne.
- **Jozef Majchrák, Jaroslav Daniška : S krížom proti Tisovi (35, 16–18)**
 - **Tomislav Pogljajen-Kolakovič**
 - Krajiny, ktoré nevidia iných bohov ako Hitlera a Stalina, budú rovnako zlé, ako sú ich bohovia. Nepriatelia Boha, ktorí doteraz žili v dvoch rôznych domoch, zničili stenu, ktorá ich oddeľovala. Alebo skôr múr sa sám rozpadol, pretože bol nadbytočným.
 - Viacerí sa na nacizmus pozerajú ako na bariéru proti komunizmu a zabúdajú, že Hitler má s Kominternou rovnakého menovateľa. Zabúdajú, že Scylle sa nedá vyhnúť objatím Charybdy a veľké sociálne a kultúrne problémy nemožno riešiť ich negáciou. Diabla nemožno vyháňať pohanským Bálom a militantný ateizmus neporazí militantná mytológia, medzeru medzi človekom a spoločnosťou nemôžu vyplniť polobôžikovia, ani Vodca, ale len jediný pravý Boh.
- **Peter Zajac (.dva pohľady, 39, 48)**

- Sloboda vedeckého bádania je fascinujúca, súčasná orientácia na štandardizáciu a kvantifikáciu však odporuje elementárnemu zmyslu vedy a dnešný postoj politickej moci a jej inštitucionálnych poskokov k vede pripomína feudálny vzťah pánov a paholkov.
- **Pišta Vandal: Jotroviny Pištu Vandala (39, 60)**
 - Definície zrkadlia len polovicu pravdy. Teórie sú iba lepšie sformulované sny a dogmy miesto istôt vnášajú do systému zmätok.
- **Madsen Pirie (spoluzakladateľ Inštitútu Adama Smitha): Je v nás niečo chlapčenské rozhovor Lukáša Krivošíka, (40, 16–18)**
 - Chcel som byť predovšetkým slobodný, aby som mohol robiť svoje vlastné rozhodnutia podľa svojich hodnôt. Tak, aby nikto iný neriadil môj život. Bolo by veľmi ťažké presvedčiť svet, že Madsen Pirie by mal byť slobodný. Oveľa ľahšie je presvedčiť svet, že každý by mal byť slobodný. A keď bude každý slobodný, môžem byť slobodný aj ja. Stal som sa takpovediac stúpencom všeobecného princípu slobody. Asi o rok neskôr som sklamané zistil, že John Stuart Mill už pred sto rokmi vyložil tento princíp a urobil to lepšie ako ja.
- **Peter Frolkovič: Knihy pre nechápavých (40, 64)**
 - (...) Nepoznám lepší spôsob, ako niečo pochopiť, než to učiť.
- **Stanislav Boledovič: Chceme nových lídrov (41, 18–21)**
 - Ak cítime nejakú zodpovednosť k svojim deťom, tak by sme mali podľa mňa nasmerovať našu energiu prioritne zaostávajúcím oblastiam, kde by zmeny ocenili naše deti. A môj názor je, že to je zdravotníctvo a školstvo.
 - (...) Každý sa musí občas pýtať sám seba, ako využíva svoje danosti. Ako lekár, ktorý sa musí tiež pýtať, či lieči boľavý zub, alebo zabíja nevinné nenarodené dieťa.
 - (...) Ak ma niečo trápi, tak ja som zodpovedný za to, aby sa to zmenilo.
 - (...) Ak som v živote dostal veľa vecí darom a ak to cítim tak, že mám viac ako ostatní, moja zodpovednosť je vracať to a pomáhať druhým, ktorí nie vlastnou vinou majú ťažší život.
 -
- **Fedor Gál: .dva pohľady (42, 50)**
 - (...) Najoceňovanejšie tituly krásnej literatúry sú tie depresívne, temné, bezperspektívne.
- **Valerij Kupka: .vysoká kultúra valerija kupku (42, 51)**
 - Slovo je nebezpečná zbraň. Najmä keď ho používajú tí, čo si to neuvedomujú, nevedia si predstaviť dôsledky, nepoznajú jeho skutočný význam.
- **Fedor Gál: .dva pohľady (45, 46)**
 - **Karel Schwarzenberg**
 - Životní zkušenost se nedědí, nejde předat další generaci. Předsudky ano.
- **Mojmír Hampl: Proč se nestydět za bohatství (43, 7)**
 - (...) Žijeme v západním, tedy bohatém světě. Byť si to mnohdy ani nepřipouštíme. A ano, ne všude mají to štěstí, že by na tom byli stejně. Ale znakem bohatství je přece to, že nejsem nucen plně zkonsumovat do poslední mrtvé vše, co kupuji, užívám či vlastním. Dokonce bych to označil za definiční znak bohatství. Naopak, znakem relativní chudoby je nutnost vše spotřebovat totálně.
 - Nepovažuji za znak arogance, ani okázalosti, ani obscénnosti, že nepřečtu každý článek v novinách, abych je „dokonale spotřeboval“. Že vždy necestuji plně obsazeným autem, a naopak často sám. Že nenosím kalhoty až do okamžiku, kdy jsou zcela a viditelně ošoupané a onošeny. A nepovažuji za žádný hřích a morální poklesek vyspělých zemí, že se v nich tak chová většina. Naopak, sláva! Když cokoli

kupuji, kupuji si i právo nespotrebovat to. Opravdu, právo! A za možnost nespotrebovat to, co jsem po právu nabyt, je mi hloupé se stydět. Pokud existují někde na světě ponižující podmínky pro život – a to existují – není to proto, že my jsme bohatí, ale protože jinde jsou chudí a přitom by nemuseli být. Každý den stovky lidí ukazují, že vědí proč. Tím, že hlasují nohama a činí jedno z nejtěžších rozhodnutí života sebrat sebe a své rodiny a odejít pryč. Až konečně my bohatší pochopíme, proč to tak ve skutečnosti je, přestaneme se týrat nesmyslnými výčitkami.

- **brat Filip: .slovo brata Filipa (47, 11)**

- **Chesterton**

- Samovrah pohrda životom, mučeník pohrda smrťou.

- **Tomáš Janovic: Pri čítaní našich dejín (.smutná anekdota tomáša janovica, 51, 7)**

- Ohnutá chrbtica? Víťazný oblúk.

- **Michael Novak: Boh a temná noc (51, 63–66)**

- Svätá Terézia žila väčšinu svojho dospelého života v úplnej temnote, duchovnej vyprahnutosti a odlúčení od svojho božského Milého. O svojej skúsenosti napísala autobiografickú knihu, kde opisuje, ako ju táto skúsenosť viedla k interpretácii samotného jadra kresťanstva. Písala tak silne a jasne, že pápež Ján Pavol II. pripojil jej meno k nemnohým historickým „učiteľom cirkvi“ – učiteľom, ktorí boli vo svojej múdrosti takí hlbokí a všeobecne uznaní, že vyučujú celý katolícky ľud.
- Práve od „ľudských výtvorov“ nás temnota a púšť oslobodzuje. Keď Boh odoberie svoje dary, ako ich odobral Jóbovi, Jób to neberie ako trest. Pozná svoju nevinu, pozná svoju vernosť, dokonca aj v temnote a krajnom utrpení. Ani jediným slovom nezaprie svojho Pána. Aj v bolesti stojí jeho duša pevne.
- Počas štúdia filozofie a dejín myslenia som pochopil, že aj keď človek môže dospieť k poznaniu Božej prítomnosti, naša myseľ nie je schopná vytvoriť si o ňom adekvátny pojem, uchopiť ho ktorýmkoľvek z našich piatich zmyslov či predstaviť si ho. Spôsob, akým nás Boh vťahuje do svojej prítomnosti, je nevyhnutne cestou neprítomnosti, ticha, ničoty.
- Ak kresťan ešte nespoznal túto temnotu a vyprahnutosť, je to znak, že Pán sa k nemu stále správa ako k dočasu, ktoré ešte nedozrelo pre dospelú temnotu – len v nej sa nachádza pravý Boh. Každý, kto si myslí, že si môže vytvárať modly, obrazy alebo pojmy Boha, zostáva vo svojej viere nevyvinutý.

Temnota nie je znakom neviery, ba ani pochybnosti, je znakom pravého vzťahu medzi Stvoriteľom a stvorením. Boh nie je na našej frekvencii, a keď prekročíme svoj bežný rozsah, čo v modlitbe musíme, dosiahneme len temnotu. To bolí. Určitým spôsobom to prebudí v človeku pochybnosti, no na druhej strane skúsenosť ukazuje, že keď človek už nie je dieťa, zanechá detské spôsoby.

- Hranica medzi vierou a neverou normálne nevedie medzi človekom a človekom, prechádza skôr vnútorom duše každého jedného z nás. Poznám ľudí, ktorí tak vášnivo a bojovne vyhlasovali, že neveria v Boha, až ma to vedie k otázke: Prečo sú takí podráždení, keď, ako tvrdia, Boh neexistuje? Prečo teda tomu venujú toľkú pozornosť?
- Pre veriaceho vôbec nie je až také ťažké stať sa neveriacim. Stáva sa to mnohým. Zrno často padne na suchú zem alebo na tenkú vrstvu pôdy na skale a neznesie popoludňajšiu páľavu. Viera dosť často vedie človeka k pocitom opustenosti v temnote, izolácie vo vnútornej vyprahnutosti, a tam číha strach, že bol zvedený ilúziou. Veriaci nepotrebuje príliš veľký myšlienkový experiment, aby si predstavil, že je neveriaci.